

WIJZIGING VAN DISTRIKTSGRENZEN EN HERINDELING VAN DISTRIKTEN

De plannen van de regering om te geraken tot een wijziging van distriktsgrenzen en herindelings van distrikten verkeren in een gevorderd stadium.

De basis hiervoor is gelegd door minister Leeflang van Binnenlandse Zaken en Justitie, die vanaf zijn aantreden als minister serieus heeft gewerkt aan maatregelen die de vernieuwing van de bestuurlijk-politieke orde moeten voorbereiden.

Het voorbereidend werk tot een moderne distriktsindeling is verricht door een commissie, waarin de volgende personen zitting hadden: J. Kolader, E. Leeflang, C. Pigot, J. Pinas.

De moderne distriktsindeling is per Decreet geregeld. Het streven is erop gericht de effectuering van de plannen snel gereed te hebben. De moderne distriktsindeling is door Minister Leeflang als volgt toegelicht.

Reeds geruime tijd is de behoefte aan een herindelings van Suriname in districten gevoeld. Sedert de regionalisatie van het grondgebied van Suriname — bij koninklijk besluit van 23 maart 1927 (G.B. 1927 no. 34), hetwelk meerdere malen is gewijzigd, laatste bij Landsverordening van 30 december 1967 (G.B. 1967 no. 100) — is de ontwikkeling van Suriname natuurlijk voortgeschreden, waardoor een integrale heroriëntatie van de administratieve regionalisatie noodzakelijk is geworden.

Het uitgangspunt van de vigerende distriktsindeling — met uitzondering van de districten Paramaribo en Coronie — was het criterium van de rivier- en vlakte-ontwikkeling, dat toen zeer adequaat was, omdat in die tijd de rivieren de voornaamste en dikwijls zelfs de enige transportweg vormden, zowel voor bestuurlijke controle als voor het economische verkeer, en de bevolking zich in nederzettingen langs de rivieren had gevestigd.

De accentverschuiving van water- naar wegverkeer, de sterke urbanisatie, de duidelijke bestemming van bepaalde gebieden met het oog op de ontwikkeling en de wens om tot decentralisatie van het bestuur te geraken, noodzakten tot herziening van het eerder ge-

hanteerde uitgangspunt en de daaruit voortvloeiende criteria van indeling in districten, waarbij het accent niet zoveel op het besturen en beheren, maar meer nog op welvaart en welzijn van de mensen valt.

Thans zijn de volgende criteria gehanteerd: de woonintensiteit in het district, de bereikbaarheid binnen het district, de ontwikkelingspotenties van het gebied, de mogelijkheid tot overzichtelijkheid, het min of meer eenheid vormen en de identiteit van de bewoners. Op grond van deze criteria valt Suriname in drieën uiteen: het intensief bewoonde gebied in het noorden, het sporadische bewoonde en slecht ontsloten gebied in het zuiden en het schaars geoccupeerde leeg gebied in het midden.

Toepassing van deze criteria leidt tot een districtenindeling, waarbij de huidige districten met grote oppervlakten, zich uitstrekkend in het diepe binnenland met sporadische bewoning en het lege gebied, — nl. Nickerie, Saramacca, Commewijne, Brokopondo en Marowijne — een verkleining ondergaan, terwijl Coronie in Para worden verruimd naar een gebied met meer potenties. Ook het huidige district Suriname ondergaat een verkleining, op grond van het feit dat grote delen

hiervan een sterk verstedelijkt karakter hebben en derhalve fysiek en functioneel behoren bij Paramaribo, om welke reden dit stadsdistrict is verruimd.

Nu bij de gepresenteerde herindelings het district Suriname kleiner is geworden en zijn gebied maar voor een klein deel aan de Surinamerivier grenst, is het van belang dat het ook een andere naam krijgt, waardoor tegelijk ook een eind wordt gemaakt aan de verwarring als gevolg van het feit, dat het hele land en een district met dezelfde naam worden aangeduid. Reeds bij de instelling van het district Para (1966) was deze moeilijkheid onderkend en was toen voorgesteld de naam "Torarica" in te voeren. Aangezien hiertegen nogal bezwaar bestond, is toen de naam Suriname gebleven. Thans is de naam Wanica gekozen, omdat reeds op de oudste kaarten (b.v. van A. de Lavaux 1737) melding wordt gemaakt van het gebied "Wanica" ten zuiden van Paramaribo; en voorts omdat in dit district de Wanicakreek stroomt en de Wanica-polder is gelegen, terwijl de hoofdweg door dit district van oudsher als „Pad van Wanica" bekend staat.

Besloten is om aan het nieuwe district, dat het zuidelijk gebied van Suriname omvat, de naam „Sipaliwini" te geven en wel naar het landschappelijk meest opvallende gebied in dit district, dat bovendien archeologisch en historisch gezien het centrum van de oudste bewoning van Suriname (nl. van zowel de Paleo- en de Meso-Indianen als van de Neo-Indianen) is geweest.

De geografische herindelings zal diverse consequenties met zich meebrengen, zowel binnen de (re) organisatie van het distriktsbestuur als op andere algemene aspecten, en de detachering-regelings.

Bij de werkzaamheden t.a.v. deze herindelings is de voorgenomen decentralisatie voor ogen gehouden.

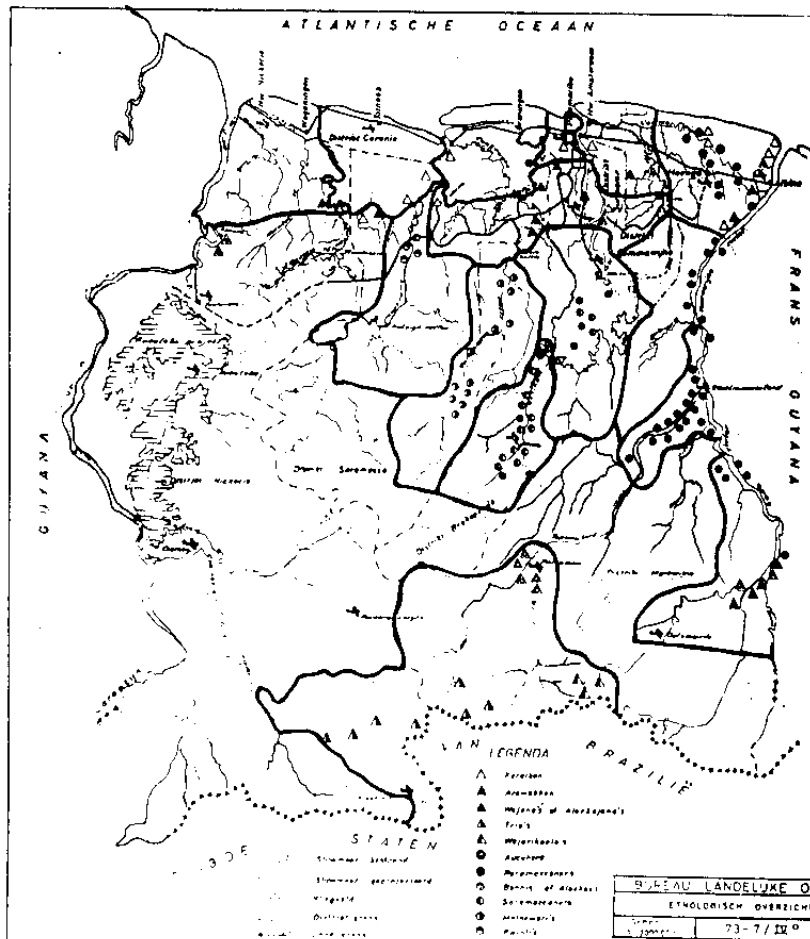
Bovendien wordt ervan uitgegaan dat het distriktsbestuur naast haar normale bestuurstaken ook ontwikkelingsfuncties zal uitoefenen in samenwerking met de bevolking aldaar, opdat er een naar binnen gekeerde ontwikkeling tot stand komt.

Door deze indeling krijgt het distriktsbestuur de mogelijkheid zich te concentreren op een homogene problematiek, waarbij meer de mogelijkheid bestaat intensiever te werken aan de

ak-
er-
do,
ict

ng
is
or
er
ok
or
kt
et
st
g-
st
j-
r-
e

e
s
t
i

ontwikkeling van het bestaan van de mens daar waar hij woont. Door deze intensievere aandacht wordt de distriktsidentiteit vergroot. Deze indeling zal t.a.v. de zetel van het distriktsbestuur in enkele distrikten tot verplaatsing leiden; deze verplaatsing moet mede gezien worden in het licht van de vigerende regionale ontwikkelingsvisie.

Het distrikts-kommissariaat van Suriname zal dan verplaatst moeten worden naar Lelydorp, welke dan de functie van hoofdplaats van het Ruraal-urban distrikt Suriname zal moeten uitoefenen. De distriktsbewoners hoeven dan niet naar de Combé voor hun distriktszaken. Bovendien wordt de distriktsbestuurder direkt gekonfronteerd met de problemen van het gebied.

Door deze verplaatsing, welke tezamen zal moeten gaan met het creëren van o.m. woon- en kantoorfaciliteiten ontstaat dan een tegenstroom naar Lelydorp toe.

Lelydorp krijgt dan ook de kans aantrekkelijk te fungeren voor verschillende dienstverlenende activiteiten als een basis verdere groei tot ontwikkelings- en opvangskern rond Paramaribo. Ten aanzien van Commewijne zal het noodzakelijk zijn het bestuurscentrum te verplaatsen naar het t.z.t. op te zetten regionaalcentrum Sinabo (zie R.O.C., BLO 1974).

Wat het zgn. binnenland betreft is het gewenst de bewoonde gebieden als een geheel onder te brengen onder één bureau of instantie met vertegenwoordiging met delegatie binnen de kernen (ontwikkelingskernen zoals de bewoonde gebieden genoemd kunnen worden) in tegenstelling tot de verzorgingsstatus die in het MOP aan deze gebieden wordt gegeven.

Vanuit Paramaribo zijn per slot van rekening die gebieden beter bereikbaar dan van elders. Tevens krijgt men de mogelijkheid de problematiek van de Boslandbewoners in hun omgeving consistent en structureel als één problematiek aan te pakken.

Voor West-Suriname is, zoals reeds is aangehaald, een Authority of een speciaal lichaam belast met het verder tot exploitatie brengen van de aldaar gelokaliseerde natuurlijke hulpbronnen en de gepleegde investeringen, aan te bevelen.

Voor wat de bestuurlijke activiteiten betreft zal één of ander nabij gelegen distrikt de bestuurlijke taken kunnen uitvoeren, echter met dien verstande dat die taken ter plaatse worden uitgevoerd, waarbij een nauwe samenwerking zal moeten bestaan met de Authority. Voor de, door deze voorgestelde herindeling onstane „lege” gebieden, waar het slechts gaat om een beheersfunctie i.p.v. een bestuursfunctie, kan de instantie die belast wordt met het binnenland, belast worden met het beheer, welke eventueel na exploitatie van de aldaar gelegen potentiële natuurlijke hulpbronnen het beheer kan afstoten naar een andere orgaan.